

Δημόσια Κεντρική
Βιβλιοθήκη Λιβαδειάς

6ο ΔΗΜΟΤΙΚΟ
ΣΧΟΛΕΙΟ ΛΙΒΑΔΕΙΑΣ

Α΄ ΤΑΞΗ

"Πηγαίνελα στα σύννεφα"

ΣΥΛΛΕΓΟ ΕΜΠΕΙΡΙΕΣ

Λιβαδειά 2015 - 2016

Εισαγωγή

Την Τετάρτη 06/04/16 επισκεφθήκαμε τη Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Λιβαδειάς, όπου πήραμε μέρος στη δραστηριότητα «Πηγαινέλα στα σύννεφα» στα πλαίσια του προγράμματος «Συλλέγω Εμπειρίες», που διοργάνωσε η Βιβλιοθήκη της πόλης μας το χρονικό διάστημα 4-5-6 Απριλίου 2016.

Με εμπυχώτρια τη συνταξιούχο εκπαιδευτικό κ. Νιαβή Βασιλική γνωρίσαμε το έργο του ποιητή Γιώργου Σαραντάρη, παίξαμε με τις λέξεις των ποιημάτων του και με αφορμή το έργο «Πηγαινέλα στα σύννεφα» του Αλέξη Κυριτσόπουλου γράψαμε τα δικά μας ποιήματα.

Μόλις οι ομάδες ολοκλήρωσαν τα έργα τους, τα εικονογράφησαν και τα παρουσίασαν στην ολομέλεια της τάξης. Επειδή η συγκεκριμένη δραστηριότητα μάς άρεσε ιδιαίτερα αποφασίσαμε να φτιάξουμε ένα μικρό βιβλιαράκι, ώστε να παραμείνει στη σχολική μας βιβλιοθήκη! Κάθε παιδί στο τέλος της χρονιάς θα πάρει ένα αντίτυπο της εργασίας σε ψηφιακή μορφή για να το έχει στο προσωπικό του αρχείο.

Στην αρχή παρουσιάζεται το ποίημα του Σαραντάρη, που στάθηκε αφορμή τα παιδιά να δημιουργήσουν το δικό τους και έπειτα το έργο που εμπνεύστηκαν! Καλή ανάγνωση!

Ο δάσκαλος της τάξης

Σαμούχος Πέτρος

Λίγα λόγια για τον ποιητή Γιώργο Σαραντάρη

Ο Γιώργος Σαραντάρης γεννήθηκε στην Κωνσταντινούπολη το 1908, γιος του Δημήτρη Σαραντάρη και της Μαλθίντας το γένος Σωτηρίου, καταγόμενων από το Λεωνίδι της Κυνουρίας.

Από το 1912 ως το 1931 έζησε στην Ιταλία, όπου εγκαταστάθηκε η οικογένειά του. Από νεανική ηλικία στράφηκε στη λογοτεχνία και τη μελέτη της φιλοσοφίας, ενώ παράλληλα ασχολήθηκε με τις ξένες γλώσσες. Σπούδασε νομικά στα πανεπιστήμια της Μπολώνια και της Ματσεράτα, και πήρε διδακτορικό δίπλωμα. Στην Ιταλία έγραψε τους πρώτους στίχους του και δημοσίευσε ποιήματα στην ιταλική και γαλλική γλώσσα.

Το 1931 επέστρεψε στην Ελλάδα και μπήκε στους λογοτεχνικούς κύκλους. Κατά τη διάρκεια του πολέμου του 1940 στρατεύτηκε στην Αλβανία και αρρώστησε από κοιλιακό τύφο. Μεταφέρθηκε στην Αθήνα, όπου πέθανε το 1941.

Την πρώτη του εμφάνιση στο χώρο της ελληνικής λογοτεχνίας έκανε το 1933 με το διήγημα "Μάρθας βίος", τον ίδιο χρόνο δημοσίευσε και την πρώτη του ποιητική συλλογή "Οι αγάπες του χρόνου". Ακολούθησαν τα "Ουράνια" (1934) και τα "Αστέρια" (1935) και πολλά ακόμη ποιήματα δημοσιευμένα στα περιοδικά "Νέα Γράμματα", "Νέα Εστία", "Κύκλος", και "Μακεδονικές Ημέρες". Τελευταία του ποιητική συλλογή ήταν η "Στους φίλους μιας άλλης χαράς", δημοσιευμένη στις αρχές του 1940. Ο Γιώργος Σαραντάρης υπήρξε ένας από τους ανανεωτές ποιητές του μεσοπολέμου και ένας από τους πρώτους εισηγητές του υπαρξισμού στη χώρα μας.

Πηγή : *biblionet*

ΚΑΜΕ ΧΩΡΟ...

Κάμε χώρο είμαι ένας
Που σπρώχνει τον άνεμο
Ένας που στη ράχη του
Φέρνει βουνά
Για να καθίσουν τα πουλιά
Και να κελαϊδήσουν

Γιώργος Σαραντάρης

Δημήτρης
Χρήστος

« Το βουνό »

Ένα παλιό σπίτι από τον ήλιο
σαν βράσι που τήνει

Καθόρουν δίπλα στα ηρώδια

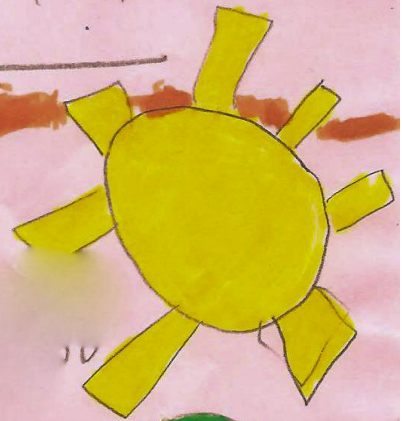
Και κυλάει λούσαντα πουλάκι

Τα λουλούδια που ηλιόχρημα

φιγύρω λιάς είναι κραιχά

Καληνύχτα ψύαη σαν κραιχά
ορίσαι κραιχά

Δημήτρης
και Χρήστος

ΤΑ ΠΟΥΛΙΑ

Τα πουλιά που ντύνονται
την ιστορία του κόσμου
Κι ανεβαίνουν ψηλά για να φανεί
ο τόπος
Μακρύτερα
Να κοιτάζουν οι άνθρωποι
Ο ένας τον άλλο
Οι καρδιές ν' αγαπήσουν ξανά
(...)

Γιώργος Σαραντάρης

Ιωάννα
Μετρίαννα

<< Η εμνευόμενη άνοιξη >>
Μια λόζορα τα' οας πω για τα

νούλια που ανεβαίνουν ψηλά ι

οπο και μακρυερα!!!!

Ο ένας τον άλλου θα

αγαπήσει
Iana

Τα πουλιά και οι μέλισσες θα πετούν
η άνοιξη θα έθει, τον ήλιο
θα βρέξει και τα λουλούδια
θα ανθίσουν.

Χρύση
Γιάνης

3

ΑΠΟ ΔΩ ΧΑΜΟΥ...

Από δω χάμου να σηκώστε τα δέντρα

Γιατί δεν μας αφήνουν να πετάμε

Μην βλέπετε πως άνοιξαν τ' αστέρια

Θέλουμε από δω ν' αρχίζει ο δρόμος

Και σαν εγκαταλείψουμε τη γη

Χαμόγελο λουλούδια την ευθεία

να την κρατάνε

Εσύ τα δέντρα μες στα μπράτσα σου

να φέρνεις

Κάτω απ' τους ώμους μου τα σύννεφα εγώ

Γιώργος Σαραντάρης

Σενάριο

«Ένας άλλος κόσμος»

>>

Χρύση
Τζανής

Πέταξα στα σύννεφα
ανάμεσα στα αστέρια

Και πήγα σε έναν
κόσμο μαλλο με όμορφα
παρτέρια.

Είδα όμορφα λουλούδια και
του κόσμου τα καλούδια

Και τα δέντρα τα καλά
είχαν κόκκινα κλαριά

Ο ΟΥΡΑΝΟΣ ...

Ο ουρανός είναι ένας τόπος που κατοικείται από μας, όχι μονάχα αφού
πεθάνουμε, αλλά και τώρα.

Όμως τώρα αγνοούμε τον ουρανό, τον βλέπουμε και δεν τον αγγίζουμε, δεν
ξέρουμε πως ζούμε μέσα του,

πιανόμαστε πάνω του όπως τα παιδιά στα δέντρα και νομίζουμε πως
πιανόμαστε στη γη.

Γιώργος Σαραντάρης

Θαράσση

και

Δημήτριος

Έγιναν εφτά σκαρφαλώνουν
 και νιώθουν σαν να μέτανε
 στον καταγάλανο ουρανό και
 αισθάνονται ότι αρχίζουν τα σόλεγκα
 συνεχώς

Θάνατος
 και
 Δημήτριος

ΕΧΩ ΚΑΠΟΤΕ ΩΡΕΞΗ...

Έχω κάποτε όρεξη να κοιμηθώ με τα πουλιά, αν και τα πουλιά δεν τα είδα
ποτέ μου, ποτέ μου από κοντά,
δεν είδα κατά κάποιον τρόπο κατεβάζουν τα φτερά κι αφήνουν τον ουρανό και
τρέχει.

Γιώργος Σαραντάρης

Κωνσταντίνος Θωμάσης

«Το Ανοιξιάτικο Τραγούδι»

Χελιδόνες αστέρια κοιμούνται στον ουρανό,
αλλά εγώ δεν έχω όρεξη να κοιμηθώ.
Τα πουλιά μου τραγουδούν κι εγώ κερνούω
κι εμάλοι χείροκφο τούτη.

(Κωνσταντίνος) Θεοτόκης

ΓΙΟΡΤΗ

Ω τα στολίδια της χαράς
Που είναι χαρά και κείνα

Φέρε τα μοίρασέ τα
Να σημαιοστολίσουμε
Τα σπίτια και τους κήπους
Να βγούμε στον περίπατο
Με μια καρδιά παρθένα
Ν' αδράξουμε απ' τα κέρατα
Τους πόθους
Και τους καθησυχάσουμε

Στις αυλές
Θα τρέχουνε τα γέλια
Μα εμείς θα στήσουμε χορό
Κάτω απ' τα κυπαρίσσια

Γιώργος Σαραντάρης

Ελένη
Αγγελική

Η χαρά και η αγάπη

Χαρά είναι ένα
λαμπρό συναίσθημα.

Ας τον σημειώσουμε
με τις σημαίες της αγάπης.

Ας βρούμε ένα περίπατο
στα κρυστάλλινα νερά της βάλσσας,

Καλή χαρά με την αγάπη

θα στήσουνει χορό

δίπλα στα λουλούδια

στο πλατύσκατο.

και Αγγελική
Ελένη

ΑΓΑΠΑΩ ΤΑ ΣΥΝΝΕΦΑ

Αγαπάω τα σύννεφα
διότι τα ζηλεύω
βρίσκονται εγγύτερα στον ήλιο
βυθισμένα
στη γαλανή ατμόσφαιρα του ονείρου

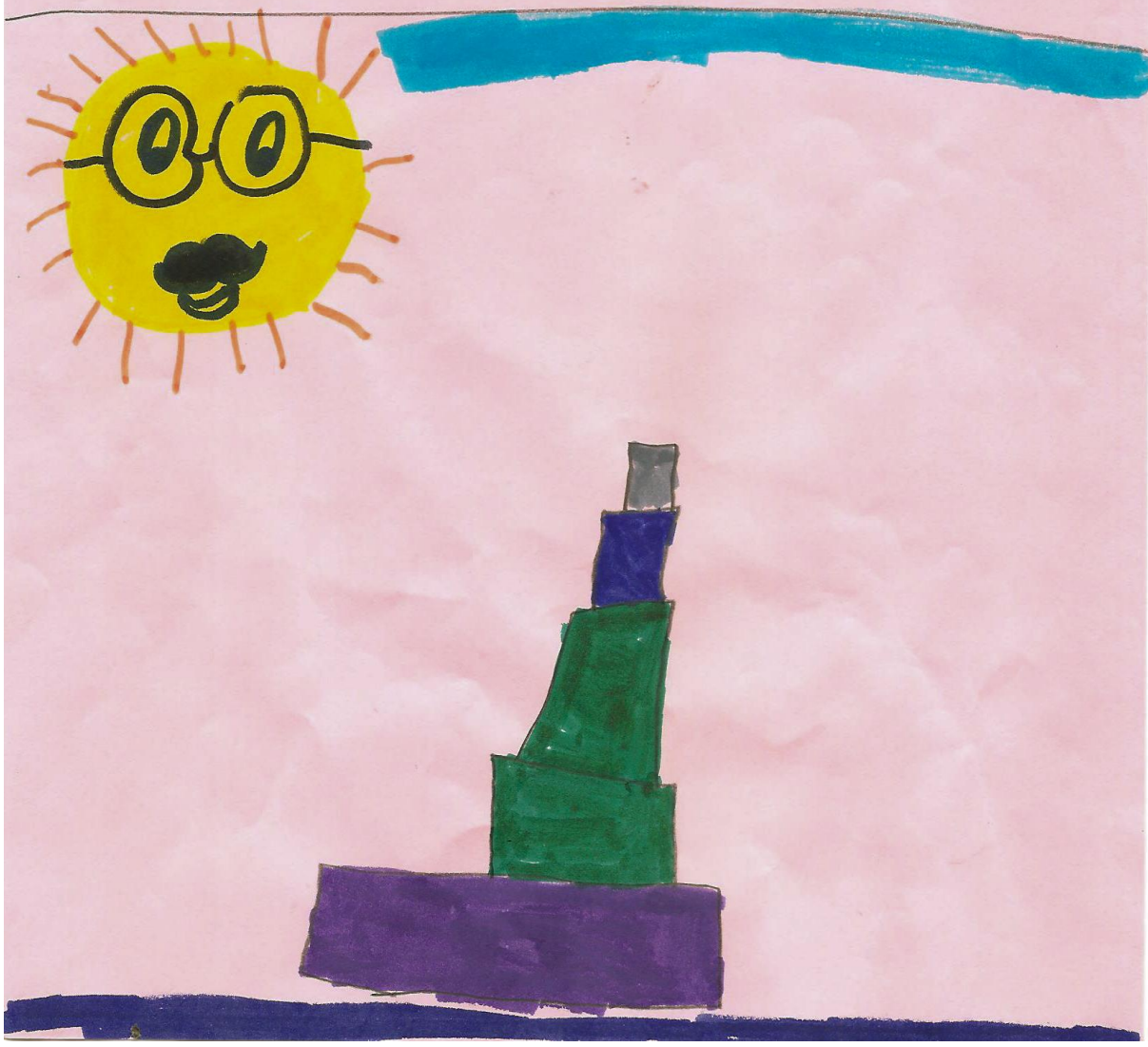
Γιώργος Σαραντάρης

Γιάννης

Καλομοίρα

Γιάννης
Καλομοίρα

Ο ζηλιάρης ήλιος
Πλοία βυθισμένα
στην άκρη του θαλάσσιου
και ζηλεύω τη γαλήνη
στην ατμόσφαιρα την ωραία.
Ο ήλιος τόσο όμορφος
κιτρινωτός και ωραίος
τον ζηλεύω τόσο
που είναι παρηνεδιαίρετος

ΣΤΗΝ ΚΟΡΥΦΗ ΤΗΣ ΘΑΛΑΣΣΑΣ

Στην κορυφή της θάλασσας

~~Ο άνεμος μαζεύει τ' αλόγο του~~

Και ύστερα τα πάει με το καλό

Προς τ' άστρα

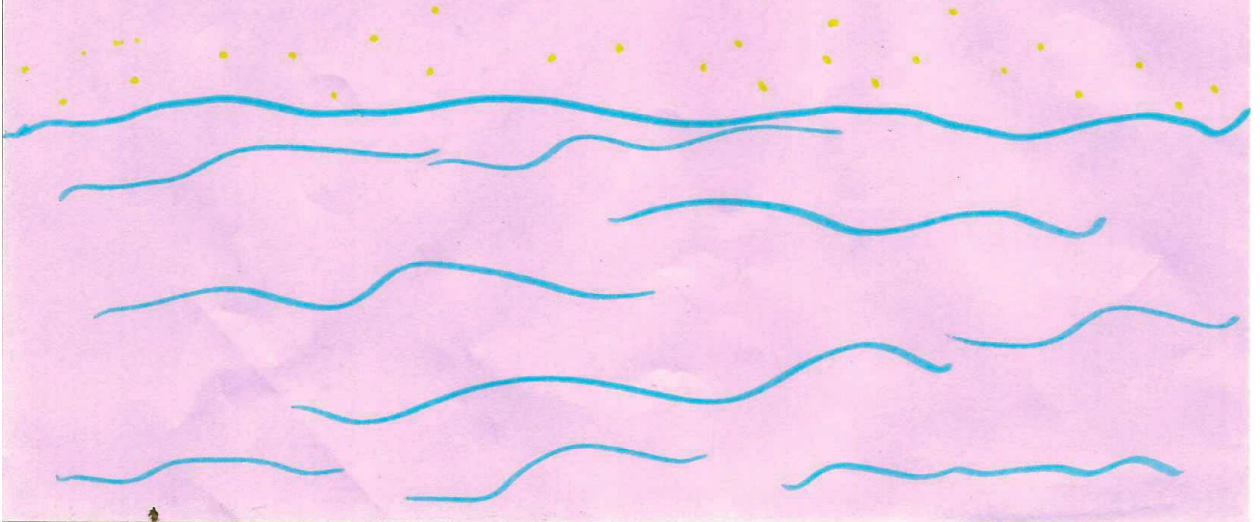
(...)

Γιώργος Σαραντάρης

Σε ένα όμορφο τοπίο μας θάλασσας
εκεί που ο άνεμος μαζεύει τ' αλόγο του και
το πάει προς τ' άστρα βγαίνει η μαγία της φύσης.
Και ύστερα την πάει με το καλό προς το φως
και την λάμψη που κανείς δεν συναντά και βλέπει.

Η μαγία της θάλασσας

Χριστιάννα
Ροσέλα

Ο ΗΛΙΟΣ, Ο ΗΛΙΟΣ

~~Ο~~ Ηλιος ο ήλιος με ~~καρδιά~~ πουλιού
Στον ~~κάμπο~~ νάτος που μας χαιρετά
Μας ρίχνει ~~πέτρες~~ και μας χαιρετά
Και γιατί παίζει είναι σαν παιδί
Και πως το θέλει να είναι σαν παιδί!
Ο ήλιος ο ήλιος με καρδιά πουλιού
Με ~~φως~~ πουλιού στην ανοιχτή φωνή του
Και με θυμό παιδιού στην έναστρη πνοή του

Γιώργος Σαραντάρης

Ελένη

'Ητρυνα

«Ο χαρούμενος κάμπος»

Σε έναν κάμπο λαμπρό ο ήλιος λάμπει
μέσα από την καρδιά του φως βγάζει
παιδιά παίζουν από κάτω και γελάνε εσπευσμένα
και οι πότες χαμογελάνε, βασι' με τα παιδιά.

Ελένη
και
Ιρίνα

ΟΝΕΙΡΟ

(...)

Όμως δεν μπορώ να μη λυπηθώ, πως απόψε έχασα τον ήλιο,

Τον άφησα να πέσει από τα χέρια μου το πρωί

όταν από το παράθυρο της κάμαράς μου ρίχτηκα στο αντικρινό δέντρο(...)

Γιώργος Σαραντάρης

Αλεξάνδρος
Γιωργος

Πρώι πρώι ο ήλιος έριξε
τις ακτίνες του στους ανθρώπους.

Το δέντρο στην αυλή
του σχολείου το
πρώι χαίρεται τον ήλιο
όπως οι άνθρωποι.

<<Ο ήλιος και το δέντρο>>

Αλέξανδρος
Γεωργος

